

text. in cap. de birum, extr. de baptis. quem dicunt alio nomine baptismum deuotionis, seu contritionis, & non conuenit iste baptismus nisi adultis habentibus vsum rationis, c. baptismi vicem. de consecr. dist. 4. Sed baptismus sanguinis fit in sanguine proprio alicuius occisi, vt cum quis vellet recipere baptismum aque, sed impeditur tyrannica persecutione, & in confessione fidei martyrizatus, proprio sanguine baptizatur. Hoc baptismo baptizati fuerunt martyres interfecti pro nomine Christi, bene facit c. catechuminum, de consecr. dist. 4. ex quo text. colligitur, qd potissimum est baptismus sanguinis. vbi dicit August. Baptizatus confitetur fidem suam coram sacerdote, Martyr coram persecutore, ille post professionem suam aspergitur aqua, hic sanguine. & sic ponit August. excellentiam baptismi sanguinis in duobus. Primo in maiori parte fidei: quia baptizandus confitetur coram sacerdote, ille coram persecutore. Secundo in materia baptismi: quia ille post confessionem, aspergitur aqua, iste sanguine. Tertio adde, quia aqua baptismi sola sacramentali significatione videtur representare passionem Christi. Sanguis vero reali significatione. Quarto in pleniori receptione Spiritus sancti: quia ille accipit Spiritum sanctum, sed iste efficitur habitaculum eius, in quo plenior receptio designatur. Quinto in ampliori communicatione Christi, quia ille Eucharistie comunicat in commemoratione mortis, quia Lucę 22. Hęc quotiescunque feceritis in meā commemorationem facietis, iste ipsi Christo commoritur. i. simul moritur: quia sicut Christus pro eo mortuus est, ita iste pro Christo. Sexto in maiori reuerentia humanę vite, quia ille confitetur se mundi actibus renuciare, iste ipsis illecebris. i. passionibus renuciatur, & vitę. Septimo efficaciori virtute, quia illi omnia peccata remittuntur, sed non extinguuntur, d. cap. catechuminum. Sed martyrio omnia extinguuntur, ita vt nec vestigium maneat, nec fomes. Vnde Damasc. Valde venerandum est baptisma,

quod secundis non conquinatur sordibus, vnde etiam statim introducit in gloriam. Pręsens autem intentio nostra est agere de baptismo aque, qui dicitur sacramentum fidei, quia in eo fides confertur, per quam Christum induimus. Gal. 3. Quicumque baptizati estis, Christum induistis. Dicitur etiam sacramentum penitentię, quia quęuis in baptismo non sit necessaria penitentia luctuosę secundum Aug. est tamen necessaria in adultis penitentia, scilicet displicentia pręteritę vitę, scilicet quod ad maiores, & adultos qui vsum rationis, & discretionis habent, cap. tres sunt, de penit. dist. 1. glo. in cap. sine pñia, de consecr. dist. 4. non autem quo ad paruulos, qui vsum rationis non habent. arg. glo. in d. c. siue. Turrec. in c. firmi sine. r. q. 1. Dicitur autem baptismus ab eo, quod est baptizare, quod Grece idē est, quod lauare Latine. Secundum autem quod baptismus est nomen sacramenti omnis alius definitionibus, sic definitur a magistro Sent. lib. 4. dist. 3. & à glos. in cap. necessarium, de consecr. dist. 4. quod est ablutio corporis exterioris facta sub forma verborum prescripta. Huic similis est alia definitio Aug. quę huiusmodi est. Baptismus est intinctio in aqua verbo vitę sanctificata. Vbi notandum, quod sicut in sacramento altaris sunt tria, scilicet sacramentum tantum, res, & non sacramentum, & res atque sacramentum. cap. cum Marthę. §. di. stinguendum, de celebr. miss. Ita in baptismo f vnum, quod est tantum sacramentum, quod est applicatio aque ad hominem, quę est ablutio: aliud, quod est res tantum, scilicet gratię infusio, & peccatorum remissio, & hoc notatur, dum dicitur. Baptismus est ablutio: nam sacramentum est aliquid visibile exterius existens, quod scilicet est signum interioris effectus. & ita ablutio corporis exterioris quod est sacramentum, significat abluitionem interiorē, scilicet peccatorum remissionem, & gratię infusionem: sacramentum vero & rei est character. Ita Abb. antiq. in cap. maiores. de baptis. Turrec.